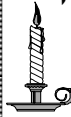

בס"ד טו' מר-חשון ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 16:30
צאת השבת - 17:20
רבנו תם - 17:55

שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 886

@ ביום ראשון תאריך פטירת ר' אליעזר מנחם מן ש"ך זע"א.
@ ביום חמישי כו חשוון הילולת ר' מרדכי שרעבי זצ"ל.
@ ניתן להקדיש את העלון לרפואה והצלחה, ברכה
ופרנסה טובה או לע"נ קרובים. 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "ואשה אחת"
(מלכים ב' ד')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרטה

פרשת וירא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"ב "אוהל-מועד" ב- 20:30

מעייני הפרשה:

- ← ביקור שלושת המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת יצחק לעת זקנתם.
- ← הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.
- ← אברהם ושרה בגרר.
- ← הולדת יצחק וגירוש ישמעאל מבית אברהם.
- ← הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.
- ← עקידת יצחק, הנסיון העשירי והגדול.
- ← תולדות בני נחור שממנה יצאה רבקה.

④ "יקח נא מלטה מים" (י"ח ד')

④ "קח נא על ידי שליח". (רש"י) מדוע את המים נתן על ידי שליח ואילו את הלחם נתן בעצמו ככתוב: "ואקחה פת לחם" כי הם נדמו לאברהם כערבים שמשתחוים לאבק רגליהם, ורצה להסיר במים עבודה זרה. אלא, שעבודה זרה של עכו"ם אינה בטלה על ידי ישראל (ע"ז נ"ב) לכן נתן המים על ידי שליח דווקא. (לקוטי בשמים)

④ "וירא וירץ לקראתם" (יח, ג)

ביתו של הגאון רבי חיים הלוי סולובייצ'יק, רבה של בריסק היה פתוח לרווחה להכנסת אורחים. עד כדי כך נהג רבי חיים בפשטות, שהאורחים לא ידעו כלל מיהו בעל הבית... פעם אחת הסבו האורחים לסעודה ורבי חיים היטב מהם. אמור נא לי - פנה אחד האורחים אל רבי חיים - הידוע אתה כמה זמן ניתן לשהות כאן בבית חיים אין כסף...? "האמת" אמר רבי חיים- אני עצמי נמצא כאן כבר כמה שנים ועדיין איש לא אמר לי מאומה. נראה לי שגם אתה יכול לשהות כאן כאוות נפשך...

④ "וירא את המקום מרחוק" (כ"ב ד')

"וירא את המקום" מי שנדמה לו שרואה את המקום את השי"ת, "מרחוק" סימן שהוא עוד עומד רחוק מזה ולא רואה, אבל "וירא את המקום" מי יכול לזכות לראות אלקות וקדושה? "מרחוק". אדם המחזיק את עצמו שהוא עוד רחוק מזה, שכתוב (ישעי' נ"ז ט"ו) "מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח". (שארית מנחם)

④ "והנה איך אחר נאחז בסבך בקרניו... ויעלהו לעיכה ההת בני" (כ"ה י"ג)

לכאורה למה לא חשש אברהם אבינו שמה איל זה מעשה שטן הוא, אחרי המכשולים הרבים שעמדו לו בדרך למנוע ממנו מעשה העקדה? אלא היא הנותנת - "נאחז בסבך בקרניו", אילו היה זה מעשה שטן לא היה נאחז בסבך בקרניו, אלא היה הולך ישר לאברהם אבינו. (מהר"ם שפירא)

הסירו מכשול מדרך עמי!

העלון שטון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

ברית בין הבתרים וברית המילה.

יש משהו מוזר בצמד המילים "כריתת ברית", או "לכרות ברית". שהרי שתי מילים אלו הם שני מושגים הפיכים ומנוגדים. "ברית" משמעותה חיבור, ואילו "כריתתה" משמעותה חיתוך, ניתוק והפרדה. מדוע אם כן משתמשים אנו במושג "כרת ברית"? יותר מכך, שתי הבריתות המופיעות בפרשתנו מיושמות באמצעות כריתת והפרדה. בברית בין הבתרים, אברהם ביתר את העגלה, העז והאֵל ועבר בין בתריהם, ובמצוות ברית המילה, נצטווה אברהם לחתוך ולהסיר את הערלה מגופו. מה משמעות העניין? הגר"א בביאורו לספר היצירה: בלתי ניתן לערוך ברית ללא כריתתה. כלומר, לא ניתן לכרות ברית בין בני זוג, שני חברים, מפלגות ומדינות, בלי שכל אחד מהצדדים "כורת" וחותך משהו מהאגו שלו. אם כל צד מתבצר בעמדתו ואינו מוכן לוותר על עקרונותיו, הדרך לשלום רחוקה מתמיד. ברית אמתית יכולה להתקיים רק כאשר כל אחד מביע נכונות לצאת מאזור הנוחות בו הוא היה עד היום, ולוותר על דברים שהיה רגיל אליהם. זו משמעות צמד המילים "כריתת ברית". ברית אמתית תיעשה רק כאשר כל צד "כורת" משהו מעצמו.

"בניך כשתילי זתיים" - חינוך

בקורת טובה מתוך אהבה

את הביקורת ואת הטענות והדרישות שומע הילד השכם והערב; את העובדה שאוהבים אותו הילד אינו שומע אף פעם; זאת הוא אמור לנחש או לשער... ביקורת, טענות וגערות, שומע על ליד כשער פעמים ביום; ומילים טובות; פעם בשבוע זה יהיה הרבה...! נוכל ליטול זאת כמוודד, זו תהיה איפה אמת המידה שלנו. מעתה נקוט כלל זה בידינו: ילד זקוק למילה טובה לפחות באותה מידה שהוא שומע דברי ביקורת. אמרו חז"ל: "מידה טובה מרובה". את המילים הנעימות והטובות יש להשמיע לאוזניו יותר מאשר את מילות הביקורת! דווקא יש שמחנך אותו ומקבר אותו, הוא מחייב - לצורך האיזון - להרעיק עליו שפע של דברי חיבה ואהבה. עליו להגיד לו כמה אני אוהב אותו. מי שמחנך, צריך לאהוב את הילד, ועל הילד לדעת זאת. מי שאינו אוהב את הילד - אין לו זכות ואפשרות לחנך אותו. בוודאי שאין שום טעם שסתם אדם יאמר לילד "אני אוהב אותך" שכן סגנון זה בלתי מקובל ואפילו נשמע מוזר. אולם מחנך צריך לומר זאת, כי החינוך מחייב אהבה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לילדים
בתיקני בינה וחסידות

סרכה והצנחה

כאבלי ועלייה מוסאי שיתברכו בבריאיות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוח נחת ושלווה מכל ילדיהם יתגשמו משאלות ליבם לטובה

חדש סוכה

התפילה במזרחית מתקיימת כל יום בשעה 14:00 בקניון "לב בינה" בחנות "מסורת" ליד חנות "נחשוני" הציבור מוזמן לחזק את המנגן

סרכה ואיחולים לפסחים

למתן ואסתהר זדוני להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, ויתברך בכל מילי וברכה והצלחה ליצחק ושושנה מוסאי היינו וליוסף ומלכה זדוני היינו שיררו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לשמיעון וישרה יוספי היינו שתרומו לסעודה הרביעית בליוון זכות השיעור בליוון וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוח נחת ושלווה מיוצאי חלציהם. ולענין רחמים יוספי בן יחזקאל ז"ל

סרכה והצנחה

לברדכי ודינה אלקנה על הסינע לזיוכי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לילדיהם וירוח נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלותם לטובה. וברכה להצלחה וברכה לאלעד וסולי שיזכו לזרע קודש בן קיימא

סרכה והצנחה

לציריאל ודנה מוסאי לרגל הולדת הבני הרגל שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה למרדכי ודורה מוסאי למשה וסלינה אלקוני

סרכה והצנחה

לאהרון מרדכי בן חיה שיזכו הוא ובני משפחתו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה ותגשמו משאלות ליבם לטובה ולרפואת חיה מרדכי בת אינדא שתזכה לשנים רבות וטובות

סרכה והצנחה

לאורטל בת לידה וכלאשרית בת לידה שתזכנה לזיווג הגון משורש שמתן הטהורה. והצלחה לשמואל-דניאל בן לידה רפואה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ליצחק לידה אהרונ

סרכה והצנחה

לפריחה ודינה אלקנה על הסינע לזיוכי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לילדיהם וירוח נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלותם לטובה. וברכה להצלחה וברכה לאלעד וסולי שיזכו לזרע קודש בן קיימא

סוכה אהנת

שיעור בדף היובילי מתקיים כל ערב מ-19:00 עד 19:45 בבית המדרש "ברכת יצחק" רח"י הליך בינה לאחר השיעור תפילת ערבית. כל הציבור מוזמן

מנייני ערבית ביבנה

17:00 - בית הכנסת "אוהל מועד"
19:00 - בית הכנסת האשכנזי רח"י הדרור
19:30 - בית כנסת "אוהל משה" רח"י הנשר.
19:45 - בית הכנסת "בוכריס".
20:10 - בית המדרש "נחל ליאור".
20:15 - בית הכנסת "נצח ישראל".
21:30 - כולל "אור ציון ובית משון".
21:45 - בית המדרש "נחל ליאור".
23:00 - בית כנסת "תפארת ישראל" רח"י הסמון.

לע"י הישר והענו

רחמים יוספי בן יחזקאל ז"ל שנפטר ז' חשוון. ביום שני פקידת שנתו

לע"י הצנוע והענו

ישאל זמארי בן מורי סאלם ז"ל השבוע פקידת שנתו. שיםליץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענוה

רחל נחל בת פריחה ז"ל בת פריחה ז"ל לע"י הצנועה והענוה תמר בת רחל ז"ל

למשפחת אטון הפקרה

משתתפים בצערכם בפקרית האב חיים אטון בן לוייה ז"ל מן השמיים תנוחמו ולא תדעו עוד צער

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים היינו	אברהם יגל בן רעות היינו
משה נאמן בן מרים היינו	ניסים דודי בן שרה היינו
אברהם נאמן בן מרים היינו	יצחק נאמן בן שרה היינו
מרדכי עמרני בן רבקה היינו	שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת
ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו	נעימה שלמוזה בת מרים מנב"ת
נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל	חנה דויד בת שרה מנב"ת
באבי-באבי בן מרדכי היינו	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת
יהונתן אייאלי בן שרה היינו	לידה הויני בת מרי מנב"ת
לאה אלקנה בת חנה מנב"ת	דליה ניסימי בת גורג'יה מנב"ת
נאית יעקובי בן גולשן מנב"ת	דריה סינדני בת חנה מנב"ת

דברים שמצריכים נטילת ידיים

עיקר דין נטילת ידיים או רחיצת הידיים, נחלק לארבעה חלקים. **א.** נטילת ידיים בשחרית, כלומר, אחר הקימה בבוקר. **ב.** נטילת ידיים לסעודה, כלומר, לפני אכילת סעודה עם פת. **ג.** נטילת ידיים לדבר שטיבולו במשקה, וכגון אדם המטבל כרפס במים ואוכל, שצריך לטוול לפני כן את ידיו כמו שנוטל ידיו לסעודה. (בלוי ברכה). **ד.** נטילת ידיים לאחר שנוגע אדם במקום לא נקי, או נמצא במקום שיש בו רוח טומאה, או עושה דבר הגורם לחיוב נטילת ידיים. בגמרא במסכת פסחים (דף קיב.) מבואר שחייב אדם לטוול ידיו לאחר נטילת הצפרניים. ומי שאינו נוטל ידיו אחר נטילת הצפרניים, מפחד יום אחד ואינו יודע ממה מפחד. (כלומר, ענין סוגלי יש כאן, שמי שאינו נוטל ידיו לאחר נטילת צפרניים, יגיע לו פחד). וכן פסק מרן השלחן ערוך (סימן ד סעיף יט).

ומרן בשלחן ערוך (אורח חיים סימן ד סעיף יח) כתב בזו הלשון: אלו דברים צריכים נטילה במים: הקס מהמטה, והיוצא מבית הכסא ומבית המרחץ, והנוטל צפרניו, והחולץ מנעליו, והנוגע ברגליו, והחופף ראשו. ויש אומרים אף ההולך בין המתים, ומי שנגע במת, ומי שמפליא כליו (כלומר, מחפש אחר כנים), והמשמש מטתו והנוגע בגופו בידו. ומי שעשה כך ולא נטל, אם תלמיד חכם הוא, תלמודו משתכן, ואם אינו תלמיד חכם, יוצא מדעתו...

הטעם לנטילת ידיים לאחר נטילת צפרניים

והנה טעם הנטילה העיקרי לאחר גזיזת הצפרניים, הוא משום רוח רעה השורה על הידיים לאחר נטילת הצפרניים, בדומה לרוח רעה השורה על הידיים בבוקר לאחר הקימה מן השינה. אולם כתבו המקובלים, וכן הגאון רבינו יוסף חיים (בספר בן איש חי פרשת תולדות), שרוח רעה זו אינה חמורה כל כך כמו הרוח רעה שבבוקר, אלא יש כאן "נדנדו רוח רעה".

אופן הנטילה לאחר נטילת צפרניים

ולפיכך כתב, שאין צורך לטוול ידיים שלש פעמים לסירוגין (כדין נטילת ידיים בשחרית), אלא די ברחיצת הידיים פעם אחת מן הברז. (ואם היו הצפרניים עודפות על הבשר, כלומר, ארוכות קצת, על פי הקבלה יש לטוול שלש פעמים לסירוגין, כפי שנטילים ידיים בבוקר). וכן פסק מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שלאחר נטילת הצפרניים, די ברחיצת הידיים מן הברז פעם אחת, ואין צורך בנטילה בכלי שלש פעמים.

ומכל מקום נכון להחמיר לטוול ידיים שלש פעמים, בכדי לסלק את הרוח רעה השורה על הידיים. אבל אין צורך לטוול ידיו מכלי דוקא.

לסיכום: לאחר נטילת צפרניים, יש לרחוץ את הידיים לכל הפחות פעם אחת. ולדעת המקובלים, נכון להחמיר לטוול ידיים שלש פעמים לסירוגין, אך די ברחיצה מן המים הזורמים תחת הברז וכך נהג מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל.

טעם חיוב הנטילה לאחר נגיעה בנעליו וברגליו

יש אומרים שהוא מחמת נקיות (נקיון). ויש אומרים שטעם הנטילה הוא מחמת רוח רעה השורה על רגלי האדם ועל מנעליו שנאמר ארורה האדמה בעבורך. ולכן שורה רוח רעה על הנגע ועל הנעליים שנוגעות בה.

הנאגע בנעליים חדשות

הנוגע בנעליים חדשות שלא נעל אותן מעולם. כתב הגאון רבינו יעקב עמדן (היעב"ץ), בספרו מור וקציעה (בסוף הסימן), שהואיל ועדיין לא נעלו את הנעליים מעולם, לא שורה עליהן רוח רעה. ומכיון שהם נקיות, הנוגע בהן אינו צריך לטוול ידיו.

הידעת? סיפור מההפטר

הפטר וירא: "ואשה אחת" מלכים ב' פרק ד'

בפרשתנו מסופר על המלאכים שבאו לבשר לאברהם ושרה על הולדת יצחק שנאמר "שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך". למרות שהיו זקנים וחבל להיות לשרה אורח כנשים יהיה נס גלוי ויזכו להוליד את הבן המיוחל, יצחק.

בהפטרה אנו פוגשים בנס גלוי של הולדת בן לאשה השונמית ע"י הנביא אלישע. ולמה זכתה?

זכות החדש שעשתה שהאכילה את הנביא באוכל. במדרש כתוב "ר' זעירא ורשב"י אמרו גדולה היא הפרנסה שגורמת לתחיית המתים לבוא שלא בעונתה. צרפתית ע"י שהאכילה את אליהו זכתה להחיות את בנה, שונמית ע"י שהאכילה את אלישע זכתה להחיות את בנה".

"ותאמר אל אשה הנה נא ידעתי כי איש אלוהים קדוש הוא" אמר ר' יוסי בר חנינא מכאן שהאשה מכרת באורחין יותר מין האיש שנאמר "קדוש הוא" מניין ידעה? רב ושמואל חד אמר שלא

ראתה זבוב עובר על שולחנו וחד אמר סדין של פשתן הציעה על מיתתו ולא ראתה קרי עליו. ועוד לומדים: "קדוש הוא" אמר רבי יוסי בר' חנינא הוא קדוש ומשרתו אינו קדוש שנאמר "ויגש גחזי להדפה", פרוש שאחזה בהוד יופיה. אלישע דיבר עם שונמית מבעד לדלת ואילו גחזי הביט ביופיה. אמר ר' יוסי בר חנינא משום

אליעזר בן יעקב: "כל המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומהנהו מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאילו מקריב תמידין". (ברכות יז). הנביא אלישע פנה שפט אשר יצק מים על ידו של אליהו הנביא פנה לרבו לפני שעלה בסערה השמימה וביקש שיהיה לו פי שניים יותר בשפע של רוח הקודש. וכך היה

שנתקיימה בו פי שניים. לאלהיו היו 8 ניסים ולאלישע 16 ניסים. אליהו החיה מת אחד ואלישע פי שניים, בחייו את בן השונמית ולאחר מותו את האיש שהושלך על קיברו.

בהפטרנו מסופר על שלושה ניסים שעשה אלישע. **א.** נס פח השמן שעשה לאשת עובדיה בזכות שבעלה הציל 100 נביאים. **ב.** נס פקידת השונמית שהיתה עקרה בבן זכר וזה בזכות הכנסת אורחים שעשתה. **ג.** תחיית המתים שהחיה את בנה שמת. חכמי המוסר לומדים מהמסופר בהפטר: **א.** גדולה הכנסת אורחים כקבלת פני השכינה, אברהם הכניס אורחים ונתן להם לאכול, והאשה השונמית הכניסה אורחים והכינה להם אוכל. **ב.** שאנו צריכים להיות כלי קיבול לקבלת הברכות והשפע מה' יתברך, ולומדים מנס פח השמן שחייב שיהיה משהו בכדי שהנס יתקיים. **ג.** דבר הסמוי מהעין מתברך שנאמר "וסגרת הדלת בעדך". (בצפיה לגאולה ג.י. ט).

"הקב"ה לא חייב!"

הלילה הוא ליל נישואינו העשירי... כן, אני מודה לקב"ה שזיכה אותי בבעל אברך ת"ח, ירא שמים, עדין נפש, ובעל רגישות נדירה, שאפילו לא השמיע צלילון של טרוניה, לא שביב של אכזבה, ואף ולא גרגיר אבק של ייאוש. אבל הבית ריק משמחת ילדים, ואין בכתלים קישקושי צבעים, ואף קוביית משחק או צעצוע לא נחבאים מתחת למיטה או מאחורי הדלת. אישה עקרה. שמעתי שעל פי ההלכה יכול הבעל לגרש את אשתו אחרי 10 שנות נישואין... לא חששתי, ידעתי שאצל אישי הגזירה היא משותפת והוא לא יצער אותי לעולם! אבל הצער שלי לא מניח לי, אני טרודה, נרדפת, עצובה, חסרת מנוחה. מעגל שאין לו סוף. החלטתי לנסוע לגדול הדור הגאון שלמה זלמן אוירבך זצ"ל. דפקתי בעדינות על הדלת. הרב פתח, מי שהכירו הוקסם מהארת-פניו הלבבית. "מה אוכל לעזור שאל?" סיפרתי על בעלי הצדיק, על שלום בית, ואז פרצתי בבכי גדול. עשר שנות נישואין, ללא ילדים, והרופאים אמרו אין סיכוי. והבכי שוטף כנחר מתגלגל... וליבי מנסה לקושש שברי תקווה וחלקי ישועה. כשנרגעתי מעט, שמעתי מפיו הקדוש משפטים מזעזעים מחד, ומופלאים מאידך. מילים קשות ואוהבות יחידו, כמו אש ומים המשמשים ערבוביה אל-טבעית. "אני מאד מצטער בשבילך", אמר בלחש בעיניים מורדות, ואז הגביה מעט קולו והוסיף "אבל הקב"ה לא חייב לתת לך ילדים... הוא לא חייב לתת בריאות, ולא חייב לתת פרנסה, או בית או משפחה..." ובקול תקיף וחד סיכם את דבריו "הקב"ה לא חייב!". אני אשה פשוטה, חשבתית לתומי שאשמע ממנו דברי נחמה, עידוד, שהקב"ה רחמן ועוד אזכה לישועה ואולי יתן לי ברכה מיוחדת בצרוף סגולה, משהו אופטימי, והנה אני שומעת "הקב"ה לא חייב לך ילדים!!!" הסתחררתי ועולמי חשך בעדי לרגע. אבל הרב המיוחד הזה לא הטיף לי מוסר, הוא פשוט מילא אותי במסר מכונן.

לפתע חשתי חמימות פנימית, של גילוי שמיימי, כואב, שורף את הלב אבל אמיתי. הכי אמיתי שיש. השתררה דממה, הבנתי שאין לו מה להוסיף לי, וכנראה זו גזירה שעלי לקבל באהבה.

הסתובבתי לצאת, "תודה כבוד הרב" מלמלתי. עשיתי צעד קטן החוצה ופתאום שמעתי מילה: "אבל", הוא אמר "אבל". הפניתי ראשי לעברו, וחשה כמו צבייה לכודה שמוצאת פתח מילוט מן המצודה. ומכאן ואילך שמעתי את המשפט הכל כך פשוט, אבל כה עצום ובונה ומטלטל לבבות: "אבל דעי לך, שאם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, אז מהשמיים יעשו איתך מה שלא חייבים לך. כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים, ומידה כנגד מידה לא בטלה...". החילותי לשנן את המשפט הזה, מדקדקת במילותיו כמו בקריאת שמע, שאם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, מן השמים יעשו איתך מה שלא חייבים לך". אמרתי "תודה רבה", וירדתי במדרגות, בוכה מאושר. קיבלתי הרגע פרספקטיבה לכל החיים, הבטתי בשחקים ולחשתי "הקב"ה, הבנתי

הכל, אני בתך האוהבת מבטיחה לך, שכמו שאתה נותן בחינם לכולם, לבני אנוש, לחיות ולעופות ולכל בריותיך, גם אני אתן מזמני מכספי ומהכוחות שלי לילדיך. אני אעשה המון למענם, גם אם אני אינני חייבת...". ואז גמלה החלטה בליבי. מחר אלך לבית היולדות ואעזור לילודות. הן חלשות וזקוקות לסיוע. קניתי כמה מתנות והפתעות והלכתי לשמח אותן.

החלטתי להפנות את מרצי הוני ואוני גם למחלקת הילדים הכי... הכי... אונקולוגיה. קניתי מן המעט שיש לי המון ממתקים, מכל הסוגים. וופלות, וחלווה וקוקוס ושוקולדים. שקדים ותמרים וסוכריות וחטיפים, עם מפוינים מרהיבים והכל ארוזתי בסלסלות מתוקות ובעיצוב ססגוני ומשובב עין. התחלתי לעבור מאחת לאחת, ממיטה למיטה בחיוך, במאור פנים כשאני אוחות את עגלת הנירוסטה, שאף היא מעוצבת בשלל צלופנים וניירות מרשרשים, תענוג לעין, לחיך, וללב. לעשות כרצון איש ואשה, שבשעות הקשות הללו בוודאי ובוודאי שכל גילוי של מתיקות והארת-פנים הוא נכס נצחי עבורם, וגם בעבורי, שכן מצוות ביקור חולים, כידוע אין לה שיעור, ומי גדול מבקרי החולים? הקב"ה שסעד את אברהם אבינו.

השקעתי במצוה הזו את הלב הנשמה הכוח והכסף. התאהבתי בחסד הזה, וכל חיך קטנטן של חולה, שובב את נפשי. ריבונו של עולם, הרי שכונה שורה למעלה ממראשותי של חולה, ובודאי שהמבריקים הללו הם צדיקים אמיתיים שאינם בועטים ביסורים, ולכן ברכתם ראויה שתתקיים. ביקשתי שיברכוני בשמחה, עם הכרת הטוב, שספק אם אני ראויה לה...

אחרי שנה נולד לנו במזל טוב - בן. אחרי ארבע שנים נוספות קיבלנו מתנה נוספת מהקב"ה שלא חייב לנו ילדים, עוד תאומות מקסימות. אבל אני לא הפסקתי עם החובה שאינני חייבת. חיי סובבים סביב המתקת חייהם של הילדים החולים, האנשים והנשים הללו שנמצאים בבית הרפואה, ובחסידי השיי"ת יבראו. מדי יום שני בשבוע עם אמי שתחיה, ועם בנותי, (כשהן בחופשה מן הלימודים) אנו מחלקות מאות סלסלות מתוקות, שממתיקות חיים.

הרבה ממתקים בחדש!!! למען בניו ובנותיו של מלך מלכי המלכים, שדורש מעמנו להיטיב עם הזולת, גם מבלי לקבל שכר, גם מבלי ליחס את מה שקיבלנו ממנו, ביחס ישיר למה שנתנו מעצמנו לאחרים.

כבר חלפו שנים רבות מאז. לפני ארבעה חודשים חיתנו את בני בכורי, שהוא תלמיד חכם גדול, ובחנותנו שימחוני - בין השאר - מאות רבות של רופאים אנשי צוות וחולים שהבראו.

ראיתי הרבה פרידות בחיי, חווייתי המון תודות מכאלה על ערש דווי, שקוביית שוקולד בלשונם גרמה להם אושר עצום, שאינני יכולה לתאר.

ההסתכלות שלי על חיינו עלי אדמות מאד אופטימית, מאד שמחה, ולא אגואיסטית. אינני אשה עשירה, בעלי אברך שלא מקבל מילגה והממתקים שאני משיגה מכספי ומתורמים עולים לי במאמץ רב. אבל הכל שווה. כי במידה עצומה אני חשה שהאושר שלי מקורו בעובדה שאני עושה לזולת מה שאני לא חייבת, אבל עכשיו זה כה הדוק בשיגרת חיי, עד שזה הפך למחויבות ממכרת ממש. (קובי לוי)